

بررسی وضع موجود و تدوین شاخص های استعدادیابی در رشته کاراته

مجری: محمود شیخ

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران - ۱۳۸۷

چکیده:

هدف از پژوهش حاضر بررسی وضعیت استعدادیابی رشته ورزشی کاراته در ایران و ارائه الگوی مناسب بود. هدف اصلی این پژوهش بررسی وضع موجود و تدوین شاخص های استعدادیابی در ورزش کاراته است. یکی از مفاهیم بسیار مهم در علوم ورزشی و تربیت بدنی، فرآیند شناسائی استعداد است. معنی عینی شناسائی استعداد ورزشی، انتخاب افرادی است که در مقایسه با سایرین، توانایی بیشتری برای انجام مهارت های یک رشته ورزشی خاص دارند. جامعه آماری تحقیق حاضر را کلیه مسؤولان، مربیان و ورزشکاران زن و مرد تیم های ملی و قهرمانی کاراته کشور که در اردوی آمادگی سال ۱۳۸۵ کشور حضور داشتند، تشکیل دادند. نمونه آماری این پژوهش را تعداد ۶۳ نفر از کاراته کاران (۳۱ پسر و ۳۲ دختر) نخبه کشور تشکیل دادند. همچنین تعداد ۴۵ نفر از مربیان و متخصصین انتخابی رشته کاراته که از این تعداد ۲۱ نفر زن و ۲۴ نفر مرد بودند، در نظر خواهی شرکت کردند.

به طور کلی نتایج تجزیه و تحلیل آماری یافته های تحقیق نشان می دهد که در کاراته کاران دختر از مجموع تمامی فاکتورهای ذکر شده، تنها طول پا، عرض شانه، طول دست، انعطاف پذیری، توان بی هوازی، سرعت عکس العمل دست، قدرت عضلات شکم، هماهنگی و پرش درجا با موفقیت کسب شده ارتباط قابل ذکر و معنی دار دارند. از سوی دیگر در مردان کاراته کا می توان به فاکتورهای طول پا، عرض شانه، قد نشسته، انعطاف پذیری، توان بی هوازی، سرعت عکس العمل دست، سرعت عکس العمل پا، چابکی قدرت عضلات شکم، هماهنگی، پرش درجا و تمرکز اشاره کرد.

واژه های کلیدی: استعدادیابی، کاراته، آنتروپومتری، آمادگی جسمانی، عملکرد حرکتی، آمادگی روانی، موفقیت.